

Gang. Man ønskede at undgaa, at Regjeringen skulde ubenævne en Borgmester i Frederiksberg, idet man holdt fast paa, at Frederiksberg Kommunalbestyrelse skulde have Ret til at vælge sin Formand. Det var en af de Grunde, som medførte, at man ikke let kunde gaa ind paa Regjeringens Forslag, og den anden var, at man mente, at Forslaget kom i Strid med Grundlovens Bestemmelse om, at Retspleien skal adskilles fra Forvaltningen. Det var de Indbendinger, der den Gang bleve gjorte, og Grundene, hvorfor man ikke tog Lovforslaget, som det forelaa, men lod sig nøie med at adskille Landjurisdiktionen. Nu har Regjeringen ved det Forslag, som her foreligger, netop søgt at imødekomme Flertallets Ønsker, som de bleve fremsatte den Gang. Man har med ganske ubetydelige Undtagelser sørget for, at der ikke er henlagt administrative Forretninger til den Straffedommer, som her foreslaas ansæt, for at respektere Grundlovens § 71, og ligeledes er der ikke henlagt kommunale Funktioner til denne Dommer. Det maa derfor forundre i høi Grad, at der nu gjøres Vanskeligheder paa dette Punkt. At der henvises til Udtalelser, der foreligger fra 1881 om Forholdene paa Frederiksberg angaaende kommunale Reforme, som den Gang vare ønskelige, kan ikke bethyde Noget nu, da vi skrive 1888. Forholdene paa Frederiksberg have udviklet sig overordentlig stærkt siden den Tid, og den Ordning, som den Gang kunde være fyldestgjørende, vil ikke nu være det, saa af den Grund er der ingen Anledning til at standse det foreliggende Forslag. Jeg tror, at man ved at vedtage det ikke paa nogen Maade vil handle ubetimeligt eller foretage Noget, som i og for sig er uønskeligt, det er en praktisk og hensigtsmæssig Reform, som den paagældende Befolkning i høi Grad vil paasjønne, og jeg skal derfor paa det Bedste anbefale, at Forslaget vedtages, som det foreligger.

Ordføreren (Lauridsen): Jeg skal ikke komme ind paa alle de Betragtninger, som det ærede Medlem fra Kallundborg (A. Sørensen) indlod sig paa at fremsøre imod dette Forslag, men jeg skal anføre nogle enkelte Ting, som jeg stylder det høie Thing at gjøre opmærksom paa. Det ærede Medlem tager fuldstændig feil, naar han tror, at dette Forslag, som vi indstille her, er i Modstrid med Folkethingets hidtil hævdede Principer i denne Sag. Det er det aldeles ikke, det kan i langt høiere Grad, sammenlignet med Forslaget i Fjor, kaldes en Seir for Folkethinget, og en Seir særlig for, hvad der blev hævdet af vort Partis Medlem i Udvalget, den 1ste

Landstingsmand for 10de Kredss. Han tillod sig netop mod det Forslag, der da var fremkommet, at fremhæve de Betæneligheder, som dette Forslag havde imødetkommet. Han fremhævede baade, at det Lovforslag, der den Gang forelaa, i et væsentligt Punkt var i Strid med Grundloven og tillige foregreb den fremtidige kommunale Ordning af Forholdene paa Frederiksberg. Begge disse Ting ere i Virkeligheden imødetkomne ved dette Forslag, her foreligger. Dette Forslag erkjendes fra alle Sider at være et Skridt i Retning af den Adskillelse, der paabjedes i Grundlovens § 71, og tillige har det jo udstilt den kongevalgte Borgmester, som Lovforslaget i Fjor indeholdt, og som skulde stilles i Spidsen for Frederiksberg Kommunalbestyrelse. Denne Borgmester er gaaet helt ud af Sagaen, og jeg tror derfor at kunne forvente fra alle Sider at kunne faae Støtte, naar jeg siger, at det Forslag, her foreligger, ikke i fjerneste Maade foregriber en fremtidig kommunal Ordning for Frederiksbergs Vedkommende. Det blev allerede i Fjor udtalt her i Thinget, at heller ikke det Lovforslag, der da forelaa — jeg tror, at det blev fremhævet af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) — vilde foregribe en fremtidig Ordning af Frederiksbergs kommunale Forhold. Det Lovforslag, der i Aar foreligger, tror jeg heller ikke paa nogen Maade vil indvirke paa den fremtidige Ordning af Frederiksbergs kommunale Forhold eller i mindste Maade træde hindrende i Veien for Frederiksbergs Indlemmelse i Kjøbenhavn. Hvis man skal vente med en Ordning af Frederiksbergs Jurisdiktionsforhold, til der træffes en afgjørende Bestemmelse om Frederiksbergs Indlemmelse i Kjøbenhavn, saa tror jeg, at Frederiksberg til den Tid, hvis den gaar frem som hidtil, vil være voxet op til den dobbelte By af, hvad det nu er. Saavidt jeg veed, voger den nu med 2—3,000 Mennesker om Aaret, og paa Grund af de forskellige menneskelige Interesser og ikke mindst paa Grund af Modstanden fra Frederiksbergs Side vil en saadan Sammensmeltning vistnok strande, og i hvert Tilfælde vente saalænge, at man ikke af den Grund kan opsætte en Reform, der er praktisk nødvendig og i en grumme nær Fremtid vil blive paatrængende nødvendig. Jeg tror, at det har været erkjendt i alle de mange Forhandlinger, der have været saavel i denne Sal, som andetsteds om denne Sag, og tillige har det gjentagende Gange været fremhævet, at det maasse var Forudsætningen, eller at det havde været ret ønskeligt, om Jurisdiktions-Adskillelsen allerede nu havde været iværksat, men det var allerede